

Domov>Družinske zadeve in dedovanje>Zakonita selitev v tujino z otroki

Zakonita selitev v tujino z otroki

S poznavanjem pravil o zakonitem prečkanju meja s svojim otrokom se izognete temu, da bi postali starš „ugrabitelj“.

Izkušnje kažejo, da je neupravičena premestitev otroka ali nevrnitev (zadržanje) otroka pogosto posledica neosveščenosti starša, ki je otroka ugrabil.

Običajno so starši seznanjeni s pogoji, pod katerimi lahko prečkajo državno mejo s svojimi otroki, oziroma postopki, ki jih morajo upoštevati, ko zakonito potujejo v tujino s svojim otrokom.

Za podrobnejše informacije o posamezni državi izberite ustrezno zastavico.

Zadnja posodobitev: 26/10/2020

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

Zakonita selitev otroka - Belgija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

V skladu z belgijsko zakonodajo pravica do spremembe kraja prebivanja mladoletne osebe spada v okvir roditeljske pravice. Zato lahko samo imetnik(-a) roditeljske pravice v zvezi z otrokom spremeni(-ta) njegov kraj prebivanja.

Načeloma starša ne glede na svoj položaj, če živita skupaj ali ne, skupaj izvršujeta roditeljsko pravico v korist otroka (glej člena 373 in 374 civilnega zakonika).

Vendar je v primeru prenehanja življenjske skupnosti staršev mogoče po sodni poti zahtevati odstopanje od načela skupnega izvrševanja roditeljske pravice. Tako se izvrševanje roditeljske pravice, dodeljeno enemu od staršev na podlagi sodne odločbe, šteje za izključno. Izključno izvrševanje roditeljske pravice lahko pomeni, da se staršu, ki je imetnik te pravice, dodelijo vse posebne pravice v zvezi z roditeljsko pravico, vključno z izbiro kraja prebivanja otroka; otrok je torej lahko odpeljan v drugo državo brez soglasja drugega starša. Vendar se lahko v takem primeru staršu, ki ne izvršuje roditeljske pravice skupaj z drugim staršem, vseeno dodeli pravica do stikov z otrokom. Sodišče pa lahko izključno izvrševanje roditeljske pravice prilagodi tako, da za nekatere odločitve v zvezi z otrokom določi izjeme, za katere je potrebno soglasje drugega starša. Ena od takih odločitev, ki se morajo v okviru izključnega izvrševanja roditeljske pravice enega od staršev sprejeti skupaj, je izbira kraja prebivanja otroka.

Poleg tega je treba opozoriti, da v primeru, ko je v zvezi z otrokom sprejeta zaščitna odločba, ki vključuje spremembo pogojev izvrševanja roditeljske pravice, ta odločba prevlada. Tako se lahko zgodi, da nobenemu od staršev ni dovoljeno odpeljati otroka v drugo državo.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Kadar roditeljsko pravico skupaj izvršujeta oba starša, se za spremembo kraja prebivanja skupnega otroka zahteva soglasje obeh staršev.

Kadar roditeljsko pravico izvršuje izključno eden od staršev, pri čemer pa velja izjema za nekatere odločitve, kot je izbira kraja prebivanja otroka, se zahteva soglasje drugega starša. Kljub temu v razmerju do dobrovernih tretjih oseb obstaja domneva, da je soglasje staršev podano.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Če se imetnika roditeljske pravice ne sporazumeata glede kraja prebivanja skupnega otroka, krajevno pristojno sodišče odloči, ali se dovoli ali ne premestitev otroka v drugo državo.

Na pristojno sodišče se lahko *vnaprej* obrne starš, ki skupaj z drugim staršem izvršuje roditeljsko pravico, če pričakuje odločitev, s katero ne soglaša. Starš, ki skupaj z drugim staršem izvršuje roditeljsko pravico, se lahko na sodišče obrne tudi *naknadno*, če želi izpodbijati odločitev, ki jo je že sprejel drugi starš.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Kadar je izvrševanje roditeljske pravice dodeljeno samo enemu od staršev, lahko otroka začasno odpelje v drugo državo na počitnice samo starš, ki je imetnik roditeljske pravice.

Starš, ki ne izvršuje roditeljske pravice v zvezi z otrokom, vendar ima pravico do stikov z njim, lahko otroka odpelje v tujino samo s predhodnim pisnim soglasjem imetnika roditeljske pravice ali izrecnim dovoljenjem pristojnega sodišča.

Kadar je izvrševanje roditeljske pravice skupno in vprašanje nastanitve otroka ni urejeno z odločbo, lahko vsak od staršev z otrokom odpotuje v tujino. Vendar pa ni mogoče spremeniti kraja prebivanja otroka.

Nazadnje, kadar so pogoji nastanitve otroka urejeni s sodno odločbo, lahko vsak od staršev odpotuje z otrokom izključno v času, ko je otrok nastanjen pri njem, razen če je sodišče to izrecno prepovedalo.

V obeh primerih je morda pametno, da si starš, ki odpotuje z otrokom, priskrbi dovoljenje za potovanje, ki ga podpiše drugi starš, in se tako izogne morebitnim težavam.

Zadnja posodobitev: 10/01/2018

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Bolgarija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Kadar starša uveljavljata pravico do varstva in vzgoje skupaj in ločeno, se morata skupaj odločiti o premestitvi otroka v drugo državo.

Če starša ne živita skupaj, se lahko dogovorita o kraju stalnega prebivališča, skrbništvu in stiku z otrokom ter se za potrditev njunega dogovora obrneta na okrajno sodišče, ki je pristojno za otrokov trenutni naslov.

Kadar se starša ne moreta dogovoriti, spor rešuje okrajno sodišče, pristojno za otrokov trenutni naslov, ki odloči o otrokovem stalnem prebivališču, uveljavljanju pravic do varstva in vzgoje ter o stikih z otrokom.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Ne glede na to, ali starša skupaj uveljavljata pravico do varstva in vzgoje ali je sodišče odobrilo dogovor ali izdalo odločbo, s katero je te pravice dodelilo samo enemu od staršev in odločilo, da je stalno prebivališče otroka na naslovu stalnega prebivališča tega starša, se za premestitev otroka z ozemlja Bolgarije zahteva privolitve starša, ki ne uveljavlja pravic do varstva in vzgoje. Ta privolitev mora biti pisna z overjenim podpisom zadevnega starša (točka 9 člena 76 bolgarskega zakona o osebnih dokumentih (Zakon za bulgarskote lichni dokumenti)).

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Če starša ne dosežeta dogovora glede premestitve otroka v drugo državo, se spor reši po postopku iz člena 127a družinskega zakonika (Semeen kodeks) (SK), če pa se ne strinjata glede stalnega prebivališča otroka, se uporabi postopek iz člena 127(2) ali člena 59 SK.

Če namesto privolitve starša v izdajo potnega lista in premestitev otroka v drugo državo (ne glede na trajanje potovanja) o tem odloča sodišče, mora za to obstajati posebej zaščiten interes otroka ob preselitvi v drugo državo, pri tem pa se zahteva tudi, da se takšna premestitev dovoli za določeno obdobje, v določeno državo ali države v določljivem razponu (npr. države članice Evropske unije) ali za neomejeno število potovanj v določenem časovnem obdobju ter v določene države.

V skladu z zavezujočo razlago zakona, navedeno v Razlagalnem sklepu št. 1/2016 z dne 3. julija 2017 v razlagalni zadevi št. 1 o zadevi Generalne skupščine civilnega kolegija vrhovnega kasacijskega sodišča za leto 2016, sodišče ne more dokončno nadomestiti soglasja starša in dovoliti potovanja za nedoločen čas in na neomejena ozemlja.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Bolgarski zakon o osebnih dokumentih zahteva soglasje starša, ki otroka na potovanju ne spremlja, v obliki overjene izjave, in to ne glede na okoliščine premestitve otroka v drugo državo.

Takšna premestitev je lahko začasna, po kateri se otrok vrne v Bolgarijo, ne da bi se njegovo stalno prebivališče preneslo v drugo državo. Kadar otrok potuje v tujino zaradi ekskurzije, počitnic, obiska sorodnikov, študijskih, kulturnih ali športnih dogodkov, tekmovanj, zdravstvene oskrbe itd. in stranki ne dosežeta dogovora, sodišče presodi o razlogu za zahtevek. Če ni razloga za domnevo, da je otrok izpostavljen specifičnemu in resničnemu tveganju, sodišče določi okoliščine dovoljenja. V primerih otrokove začasne premestitve v drugo državo je malo verjetno, da bi bila otrokova pravica do potovanja v nasprotju s pravico starša do stikov. Če pa pride do takega nasprotja, naj bi prizadeti starš dopustil takšno začasno omejevanje njegovih pravic, če je potovanje v otrokovem najboljšem interesu.

Namen premestitve je lahko tudi premestitev otrokovega stalnega prebivališča v drugo državo. Sodišče pri obravnavi zadev v zvezi s premestitvijo otroka v drugo državo in v skladu s tem pri izdaji zahtevanih osebnih dokumentov ne sme omogočiti, da njegovo dovoljenje za premestitev vključuje premestitev stalnega prebivališča otroka, razen če je zahtevku za dovoljenje priložen zahtevek za premestitev otrokovega stalnega prebivališča. Določitev kraja stalnega prebivališča otroka odraža najboljše interese otroka glede vključevanja v družinsko in socialno okolje ter predpostavlja trajnost prebivanja.

Zadnja posodobitev: 22/07/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Češka

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Starš, ki za premestitev otroka ne dobi soglasja drugega starša, bi moral imeti soglasje sodišča.

Če se starša v okviru izvrševanja roditeljske pravice ne moreta sporazumeti o vprašanju, ki je pomembno za otroka, zlasti glede otrokove koristi, odloči o tem sodišče na predlog enega od staršev (člen 877 zakona št. 89/2012, tj. civilnega zakonika, kot je bil spremenjen). Premestitev otroka v drugo državo se šteje za pomembno vprašanje.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Za dolgotrajno premestitev otroka (tj. ne ob priložnostih, kot so počitnice) je vedno potrebno soglasje drugega starša, razen če je bila drugemu staršu v celoti ali delno odvzeta roditeljska pravica. Soglasje staršev se zahteva ne glede na to, ali je sodišče že odločilo o roditeljski pravici (ureditev v zvezi z varstvom in vzgojo otroka) ali mora tako odločitev še sprejeti. Poročeni in neporočeni starši se enako obravnavajo.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Če drugi od staršev ne da soglasja za premestitev, je namesto takega soglasja potrebna sodna odločba (člen 877 zakona št. 89/2012, tj. civilnega zakonika, kot je bil spremenjen).

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Ne, začasna premestitev, npr. zaradi preživljanja počitnic z enim od staršev, se običajno ne šteje za pomembno vprašanje, kot je opredeljeno v členu 877 zakona št. 89/2012, tj. civilnega zakonika, kot je bil spremenjen.

Zadnja posodobitev: 09/11/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Nemčija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Vprašanje, kje bi moral otrok živeti stalno, je urejeno s pravnimi pravili o pravici do določitve otrokovega kraja prebivališča in je tako del dejanskega varstva in vzgoje otroka (člen 1631(1) civilnega zakonika (*Bürgerliches Gesetzbuch – BGB*)), ki tako kot skrb za otrokovo premoženje spada na področje roditeljske pravice na podlagi člena 1626(1) civilnega zakonika.

Stalno prebivališče je „zadeva znatnega pomena“ (*Angelegenheit von erheblicher Bedeutung*) v smislu prvega stavka člena 1687(1) civilnega zakonika, v nasprotju, na primer, s kratkimi počitnicami v sosednji evropski državi, ki zahtevajo soglasje obeh staršev, če si delita skrbništvo. Eden od staršev tako potrebuje soglasje drugega od staršev, če se želi z otrokom preseliti v tujino, razen če ima izključno pravico do varstva in vzgoje ali vsaj izključno pravico do določitve prebivališča.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Soglasje drugega od staršev za preselitev otroka v tujino je potrebno, če imajo starši skupno roditeljsko pravico (pravico do določitve prebivališča) (glej tudi odgovor na vprašanje št. 1).

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Premestitev otroka v tujino je zakonita, če ima tisti od staršev, ki se želi preseliti z otrokom, izključno pravico do varstva in vzgoje ali vsaj izključno pravico do določitve prebivališča.

Če ni tako in če se starša o tem ne moreta sporazumeti, lahko sodišče za družinske zadeve (*Familiengericht*) na zahtevo enega od staršev na podlagi člena 1628 civilnega zakonika enemu od njiju podeli pravico za odločitev o tem vprašanju. Sodišče mora odločiti v skladu z otrokovo koristjo ter pri tem upoštevati posebne okoliščine in možnosti ter zakonite interese zadevnih strank (člen 1697a civilnega zakonika).

Poleg tega lahko eden od staršev, ki ne živi skupaj z drugim, pri sodišču za družinske zadeve na podlagi člena 1671(1) civilnega zakonika predlaga tudi, da se mu dodeli izključna roditeljska pravica na splošno ali izključna roditeljska pravica v zvezi z določenim vprašanjem, na primer v zvezi s pravico do določitve prebivališča. Sodišče bo predlogu ugodilo, če se drugi od staršev strinja, razen če se otrok, ki je star vsaj 14 let, s tem ne strinja, ali če bo odvzem skupne roditeljske pravice ali delni ali popolni prenos roditeljske pravice na predlagatelja verjetno v največjo otrokovo korist. Če sodišče ugodi predlogu, lahko roditelj prosto odloča o tem, kje bo otrok živel.

4 Ali začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Če ima eden od staršev izključno roditeljsko pravico, lahko otroka kadar koli za krajši čas prosto premesti v tujino.

Po drugi strani morajo starši s skupno roditeljsko pravico o tem načeloma odločati skupaj (člen 1627 civilnega zakonika). Če starši s skupno roditeljsko pravico živijo ločeno, se morajo skupaj odločiti, ali načrtovano potovanje ni vsakodnevna zadeva, temveč zadeva znatnega pomena (prvi stavek člena 1687 (1) civilnega zakonika). Tisti od staršev, s katerim otrok običajno živi, ima pravico samostojno odločati o vsakodnevni zadevi (drugi stavek člena 1687(1) civilnega zakonika). Drugi od staršev lahko sam odloča samo o zadevah dejanskega varstva in vzgoje iz četrtega stavka člena 1687(1) civilnega zakonika. V zakonodaji ni opredeljeno, katere zadeve so znatnega pomena in katere so vsakodnevne zadeve oziroma zadeve dejanskega varstva in vzgoje. O tem se odloča glede na posebne okoliščine posameznega primera. Načeloma lahko tako tisti od staršev, s katerim otrok običajno živi, kot tisti od staršev, ki ima pravico do stikov, sam odloči o začasnem odhodu otroka na počitnice v tujini, če ne gre za pot na oddaljeno ali politično nemirno območje. Tisti od staršev, ki ima pravico do stikov, pa mora tistega od staršev, ki za otroka skrbi večino časa, vnaprej obvestiti o namenu potovanja. Tisti od staršev, ki za otroka skrbi večino časa, lahko sam odloča o rutinskem zdravljenju otroka. Če pa je otroka zaradi zdravljenja treba premestiti v drugo državo, se to praviloma ne šteje več za rutinsko zdravljenje.

Tisti od staršev, ki nima roditeljske pravice, nima pravice odločati o tem, kje bi moral otrok živeti. Med stiki ima ta enaka pooblastila na podlagi člena 1687a civilnega zakonika kot starši, ki si delijo skrbništvo otroka in s katerimi otrok običajno ne živi (četrty stavek člena 1687(1)).

Zadnja posodobitev: 13/11/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Estonija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Na splošno imata starša skupno roditeljsko pravico, kar pomeni, da oba starša izvršujeta roditeljsko pravico skupno in sporazumno v skladu z otrokovo koristjo. Pomembno načelo je, da sta starša pri izvrševanju roditeljske pravice enakopravna, tj. imata enake pravice in obveznosti v razmerju do svojih otrok. Roditeljska pravica vključuje pravico odločanja o prebivališču otroka, vključno z možnostjo potovanja otroka v tujino.

Če imata starša skupno roditeljsko pravico, imata oba enako pravico odločanja o premestitvi otroka v drugo državo. Zato na splošno velja, da se otrok ne sme premestiti v tujino brez soglasja drugega starša.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Če imata starša skupno roditeljsko pravico, velja splošno načelo, da je soglasje drugega starša vedno potrebno.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Če se starša pri izvrševanju skupne roditeljske pravice ne sporazumeta o vprašanju, ki je pomembno za otroka, kar lahko vključuje tudi premestitev otroka v drugo državo, če je to potrebno, lahko sodišče enemu od staršev dodeli pravico odločanja o tem vprašanju.

Torej, če eden od staršev ne da soglasja za premestitev otroka v drugo državo, čeprav je to potrebno, lahko drugi od staršev pri sodišču zaprosi za dovoljenje, da lahko v posameznem primeru sprejme samostojno odločitev o premestitvi otroka v drugo državo. Sodišče lahko staršu, ki mu je bila dodeljena pravica odločanja v posameznem primeru, naloži dodatne obveznosti.

4 Ali začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Če imata starša skupno roditeljsko pravico, se uporabljajo ista pravila, ne glede na trajanje ali razlog za odločitev o prebivališču otroka. Do prenehanja skupne roditeljske pravice ali dokler sodišče enemu od staršev ne dodeli pravice odločanja o otrokovem prebivališču, imata oba starša enako pravico odločanja o začasni ali trajni premestitvi otroka v drugo državo.

Zadnja posodobitev: 19/04/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Irska

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Kadar drugi od staršev nima skrbništva nad otrokom in če ni bila izdana nobena sodna odločba, ki bi prepovedala premestitev otroka brez soglasja drugega starša.

Kadar pred premestitvijo otroka/otrok iz jurisdikcije pri sodišču ni bil vložen noben zahtevek za skrbništvo, varstvo in vzgojo ali stike.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Kadar ima drugi od staršev skrbništvo nad otrokom

in/ali

kadar premestitev otroka vpliva na pravico do varstva in vzgoje ter/ali do stikov

in/ali

kadar sodna odločba izrecno določa, da je pred premestitvijo otroka v drugo državo potrebno soglasje drugega od staršev ali katere koli druge imenovane osebe.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Pri sodišču se lahko vloži zahtevek za odobritev zakonite premestitve otroka.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Da.

Zadnja posodobitev: 17/12/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Grčija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Eden izmed staršev lahko zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša, če ima izključno pravico do varstva in vzgoje, vendar samo, če s tem ne krši pravice otroka do stikov z drugim staršem.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Če imata oba starša pravico do varstva in vzgoje.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Če je premestitev otroka nujna, vendar drugi starš ne da soglasja zanjo, sodišče prouči zadevo ob upoštevanju koristi otroka in odloči, ali se premestitev izvede ali ne.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Zgoraj navedena pravila, na podlagi katerih se zahteva soglasje drugega starša, veljajo ne glede na to, ali je premestitev v drugo državo začasna (na primer zaradi dopustovanja) ali trajna.

Zadnja posodobitev: 07/07/2017

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani [es](#) je bila pred kratkim spremenjena. To

jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Zakonita selitev otroka - Španija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Če ima le eden od staršev roditeljsko pravico, ki pomeni pravice in obveznosti staršev v razmerju do njihovih nepreskrbljenih otrok. V primeru prekinitve razmerja je to vprašanje povsem neodvisno od pravice do varstva in vzgoje otroka in pravice do stikov z otrokom.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Če imata oba starša roditeljsko pravico, ne glede na to, kateri od staršev ima pravico do stikov z otrokom in kateri ima pravico do varstva in vzgoje otroka.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Če je soglasje drugega starša potrebno, vendar ta noče dati soglasja in se starša ne moreta sporazumeti, mora premestitev odobriti sodni organ.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Pravila za začasno premestitev niso enaka kot za trajno premestitev. Kadar gre za običajno zdravstveno oskrbo otroka, počitnice ali podobno, sprejme odločitev tisti od staršev, s katerim je otrok takrat, in sicer ne glede na to, ali ima pravico do varstva in vzgoje otroka ali pravico do stikov z otrokom, pri čemer se spoštuje čas stika ali obiska, ki ga mora otrok preživeti z vsakim od staršev. Nosilci roditeljske pravice morajo odobriti samo odločitve, ki so pomembne za življenje otroka, kot je na primer trajna premestitev.

Zadnja posodobitev: 04/04/2019

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Francija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Če starša skupaj izvršujeta starševsko skrb, lahko vsak od njiju potuje z otrokom brez izrecnega soglasja drugega starša, razen v specifičnih okoliščinah. Če pa eden od staršev izrecno zavrne potovanje in če ni mogoče doseči soglasja, se spor reši pred sodnikom za družinske zadeve.

Če starša skupaj izvršujeta starševsko skrb, se noben od njiju ne more brez soglasja drugega starša odločiti, da bi se trajno nastanil v tujini. Če starševsko skrb izvršuje samo eden od staršev, domnevno ali izrecno soglasje drugega od staršev ni potrebno ne za počitnice ne za nastanitev v tujini. Vendar mora tak starš drugega starša o tem obvestiti v skladu s členom 373-2-1 civilnega zakonika, ki določa, da mora biti starš, ki ne izvršuje starševske skrbi, obveščan o pomembnih odločitvah o otrokovem življenju.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Premestitev otroka zaradi odhoda na počitnice:

Če eden od staršev nasprotuje temu, da bi drugi starš otroka premestil v tujino, lahko drugi starš, če prav tako izvršuje starševsko skrb, pri prefekturi vloži ugovor proti zapustitvi ozemlja, ki velja 15 dni, in/ali pri sodišču za družinske zadeve predlaga prepoved zapustitve ozemlja brez soglasja obeh staršev (člen 373-2-6 civilnega zakonika), ki velja do polnoletnosti otroka ali do sprejetja nove odločitve. Ukrep prepovedi zapustitve ozemlja brez soglasja obeh staršev otroku onemogoča zapustiti ozemlje. Starši lahko kljub temu občasno dajo soglasje za določeno potovanje otroka, ki ga opravi sam ali z enim od staršev, tako da podajo izjavo pri uradniku pravosodne policije (taka izjava se načeloma poda pet dni pred začetkom potovanja). Če eden od staršev ne želi podati izjave o soglasju, lahko drugi od staršev pri sodišču začne postopek za umik prepovedi zapustitve ozemlja ali za enkratno soglasje, ki otroku omogoča zapustiti ozemlje.

Premestitev zaradi spremembe prebivališča:

V primeru premestitve otroka v drugo državo zaradi spremembe prebivališča otroka mora starš, razen če sam izvaja starševsko skrb, pridobiti soglasje drugega starša tudi tedaj, kadar ta sicer ne nasprotuje, da otrok zapusti ozemlje, ali kadar ni bila izdana prepoved zapustitve ozemlja. Le v takem primeru se starš lahko preseli brez soglasja drugega starša, vendar ga mora obvestiti o pomembnih novih razmerah otroka.

Če eden od staršev ne upošteva, da drugi od staršev soglasja za premostitev ni podal, lahko slednji zahteva odreditev vrnitve otroka s sklicevanjem na protipravno premostitev otroka na podlagi haaške Konvencije o civilnopravnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok z dne 25. oktobra 1980. Ta postopek se začne v državi, v katero je bil otrok premeščen, po potrebi s pomočjo osrednjih organov, ki so bili vzpostavljeni s Konvencijo.

Razen v posebnih primerih, ko je podan ugovor proti zapustitvi ozemlja ali izdana prepoved zapustitve ozemlja, se ne glede na vrsto premostitve od starša, ki z otrokom zapuša ozemlje, ne zahteva, da dokaže izrecno soglasje drugega od staršev, saj se v razmerju do tretjih oseb takšno soglasje domneva.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premostiti v drugo državo, če drugi starš za premostitev ne da potrebnega soglasja?

Če eden od staršev, ki izvršuje starševsko skrb, zavrne soglasje za potovanje otroka, mora drugi od staršev, ki želi otroka premostiti, pri sodišču začeti postopek, na podlagi katerega je otroku lahko dovoljeno, da zapusti ozemlje. Enako velja ob prepovedi zapustitve ozemlja brez dovoljenja obeh staršev.

Tako je tudi, kadar je premostitev dejansko namenjena spremembi prebivališča; tisti starš, ki se želi z otrokom preseliti, mora v primeru zavrnitve soglasja drugega starša, ki izvršuje starševsko skrb, začeti postopek pri sodišču za družinske zadeve v kraju prebivališča otroka pred premostitvijo.

4 Ali za začasno premostitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premostitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Kot je navedeno zgoraj, je treba razlikovati med začasno in trajno premostitvijo. Za informacije glej prejšnje točke.

Zadnja posodobitev: 24/07/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka – Hrvaška

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premosti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Kar zadeva okoliščine, v katerih lahko eden od staršev otroka zakonito premosti v drugo državo brez soglasja drugega starša, je treba razlikovati med naslednjima primeroma:

(a) kadar želi starš, pri katerem otrok živi, otroka zakonito premostiti v drugo državo in

(b) kadar želi starš, pri katerem otrok ne živi, vendar ima z njim stike, otroka zakonito premostiti v drugo državo.

(a) Starš, pri katerem otrok živi, lahko otroka po razvezi zakonske zveze v okviru izvajanja vsakodnevne starševske skrbi zanj zakonito premosti v drugo državo (npr. na enodnevni izlet), če to ne ogrozi pravice drugega starša do stikov z otrokom, kot je določeno v členih 95 in 119 družinskega zakona (*Obiteljski zakon*) (*Narodne novine* (NN; Uradni list Republike Hrvaške), št. 103/15, v nadaljnjem besedilu: DZ 2015). To pomeni, da ima vsak od staršev, ne glede na to, ali sta skupaj ali posamično odgovorna za varstvo in vzgojo otroka, pravico, da samostojno sprejema vsakodnevne odločitve v zvezi z otrokom, ko je ta v njegovem varstvu (člen 110 DZ 2015). Če sta starša po razvezi zakonske zveze skupaj odgovorna za otrokovo varstvo in vzgojo (člen 104 DZ 2015), morata odločitve, ki so pomembne za otroka, sprejemati sporazumno (člen 108 DZ 2015). Glede na to, da občasno potovanje v drugo državo (npr. enodnevni izlet) ne pomeni, da se namerava spremeniti otrokovo stalno ali začasno prebivališče, in tako ni vključeno na izčrpn seznam pomembnih individualnih otrokovih pravic, kot so določene v členu 100 DZ 2015, bi bilo zato treba ustrezno uporabiti določbe člena 99(2) DZ 2015. Enako velja v primeru, ko je starš, pri katerem otrok živi po razvezi zakonske zveze, delno posamično odgovoren za izvajanje starševske skrbi (člen 105 DZ 2015). Če pa ima starš, pri katerem otrok živi po razvezi zakonske zveze, na podlagi sodne odločbe izključno posamično odgovornost za izvajanje starševske skrbi, za začasno premostitev otroka v drugo državo ne potrebuje soglasja drugega starša (člen 105(5) DZ 2015).

(b) Če se starš, pri katerem otrok ne živi po razvezi zakonske zveze, vendar z njim ohranja stike, odloči otroka zakonito premostiti v drugo državo, to lahko stori, če gre za začasno bivanje v drugi državi (npr. enodnevni izlet) v času, ko ima pravico do neposrednih stikov z otrokom (člen 121 DZ 2015), in če mu ta pravica ni bila odvzeta ali omejena s sodno odločbo (členi od 123 do 126 DZ 2015). To pomeni, da ima vsak od staršev, ne glede na to, ali sta skupaj ali posamično odgovorna za varstvo in vzgojo otroka, pravico, da samostojno sprejema vsakodnevne odločitve v zvezi z otrokom, ko je ta v njegovem varstvu (člen 110 DZ 2015). Če sta starša po razvezi zakonske zveze skupaj odgovorna za otrokovo varstvo in vzgojo (člen 104 DZ 2015), morata odločitve, ki so pomembne za otroka, sprejemati sporazumno (člen 108 DZ 2015). Glede na to, da začasno bivanje v drugi državi v času, ko ima starš pravico do neposrednih stikov z otrokom (npr. enodnevni izlet), ne pomeni, da se namerava spremeniti otrokovo stalno ali začasno prebivališče, in tako ni vključeno na izčrpn seznam pomembnih individualnih otrokovih pravic, kot so določene v členu 100 DZ 2015, bi bilo zato treba ustrezno uporabiti določbe člena 99(2) DZ 2015. Enako velja, kadar je starš, pri katerem otrok živi po razvezi zakonske zveze, delno posamično odgovoren za izvajanje starševske skrbi (člen 105 DZ 2015), ker ima starš, ki ima neposredne stike z otrokom, svobodo in pravico, da otroka zastopa v vsakodnevni zadevah v času, ko je otrok v njegovem varstvu (v skladu s členoma 110 in 112 ter v povezavi s členom 105(1) DZ 2015).

V teh primerih je treba poudariti pomen določb člena 111 DZ 2015. Tako morata oba starša, ne glede na to, ali sta skupaj ali posamično odgovorna za izvajanje starševske skrbi, med seboj izmenjevati informacije o otroku, kar vključuje informacije o morebitni premostitvi otroka v tujino. Poleg tega, da je to pravna obveznost staršev, so za prečkanje državne meje potrebni osebni in drugi dokumenti, ki jih mora otrok oziroma vsak od staršev imeti s seboj.

Če eden od staršev meni, da bi lahko drugi starš zlorabil tako začasno premostitev otroka v tujino, lahko od sodišča zahteva naložitev enega od ukrepov iz člena 418 DZ 2015 v nepravdnem postopku, da se zagotovi izvršitev odločbe o stikih med staršem in otrokom, ali naložitev enega od ukrepov iz člena 419 DZ 2015, s katerim se zagotovi vrnitev otroka.

Najbolj zaželeno je, da se starša sporazumno dogovorita o teh in podobnih zadevah, ki jih lahko nato uredita v sporazumu o skupni starševski skrbi (člen 106 (3) DZ 2015).

2 V katerih primerih je za premostitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Za vsako (trajno) premostitev otroka v drugo državo, s katero bi se spremenilo stalno ali začasno prebivališče otroka, je potrebno soglasje obeh staršev. Ne glede na to, ali sta starša skupaj odgovorna za vzgojo in varstvo otroka ali pa ima eden od njiju delno posamično odgovornost, mora starš, ki otroka premosti v drugo državo in s tem spremeni njegovo stalno ali začasno prebivališče, za to dobiti pisno soglasje drugega starša (člena 100 in 108 DZ 2015). Če pa je starš, pri katerem otrok živi po razvezi zakonske zveze, izključno posamično odgovoren za izvajanje starševske skrbi, ne potrebuje soglasja drugega starša za premostitev otroka v drugo državo, da se spremeni otrokovo stalno ali začasno prebivališče (člen 105(5) DZ 2015).

3 Kako je mogoče otroka zakonito premostiti v drugo državo, če drugi starš za premostitev ne da potrebnega soglasja?

Če želi starš s premostitvijo otroka v drugo državo spremeniti otrokovo stalno ali začasno prebivališče in ne more dobiti pisnega soglasja drugega starša, potem sodišče v nepravdnem postopku odloči, kateri od staršev bo v tej zadevi zastopal otroka s ciljem zaščite njegove koristi (člena 100(5) in 478(1) DZ 2015). Pred začetkom tega nepravdnega postopka mora potekati izvensodni postopek obveznega svetovanja, v katerem poskušajo strokovnjaki iz centra za socialno delo staršema pomagati, da se sporazumeta o zadevi (člen 481 DZ 2015 – izvensodni postopek obveznega svetovanja kot procesna zahteva za začetek postopka iz člena 100(5) DZ 2015). Če se starša med potekom obveznega svetovanja ne moreta sporazumeti, o zadevi odloči sodišče v

nepravdnem postopku, v katerem se zlasti upoštevajo: starost in mnenje otroka, otrokova pravica do stikov z drugim staršem, želja in pripravljenost staršev, da sodelujeta pri izvajanju svojih starševskih pravic, osebne okoliščine staršev, razdalja med krajem stalnega ali začasnega prebivališča staršev in krajem, kamor naj bi bil otrok premeščen, prometne povezave med tema krajema ter pravica starša do prostega gibanja (člen 484 DZ 2015).

Vendar je treba poudariti, da če je eden od staršev izključno posamično odgovoren za izvajanje starševske skrbi v zvezi z otrokom, ne potrebuje soglasja drugega starša za premestitev otroka v drugo državo, da se spremeni otrokovo stalno ali začasno prebivališče, tako da v takem primeru nasprotovanje drugega starša nima pravnega učinka (člen 105(5) DZ 2015).

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Kot je navedeno v odgovorih na vprašanja od 1 do 3, so z DZ 2015 pravice in obveznosti staršev urejene različno glede na to, ali gre za začasno premestitev otroka v drugo državo (npr. enodnevni izlet, ki ne ogroža pravic drugega starša) ali za trajno premestitev otroka v drugo državo zaradi spremembe njegovega stalnega ali začasnega prebivališča.

Zadnja posodobitev: 20/11/2019

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Italija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Eden od staršev lahko otroka premesti v drugo državo brez soglasja drugega od staršev ali v nasprotju z njegovimi željami, kadar je tisti od staršev, ki premesti otroka, edini nosilec starševske odgovornosti v zvezi z otrokom ali kadar je taka premestitev dovoljena na podlagi ukrepa sodišča.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Če imata oba starša starševsko odgovornost in skupno pravico do varstva in vzgoje otroka, je za premestitev otroka v drugo državo potrebno soglasje obeh.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Če eden od staršev ne soglaša s premestitvijo otroka ali ji nasprotuje, mora tisti od staršev, ki želi premestiti otroka, za dovoljenje zaprositi pristojni sodni organ. To je lahko sodišče, ki nadzira skrbništvo na območju prebivališča otroka, ali sodišče, pred katerim poteka postopek v zvezi s starševsko odgovornostjo.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Za začasno premestitev otroka v tujino je treba preučiti razloge za tako premestitev. Če gre le za krajše počitnice, se lahko to obravnava kot vsakodnevna zadeva, o kateri je mogoče odločiti brez dovoljenja obeh staršev.

Če pa so razlogi za začasno premestitev pomembnejši, na primer zdravstvena oskrba otroka, je potrebno dovoljenje obeh staršev s starševsko odgovornostjo. V primeru nesoglasij mora o zadevi odločiti sodišče.

Zadnja posodobitev: 17/07/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Ciper

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Tisti od staršev, ki ima izključno pravico do varstva in vzgoje otroka, lahko otroka zakonito premesti v drugo državo brez soglasja drugega od staršev.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Če oba od staršev uresničujeta skupno pravico do varstva in vzgoje mladoletnega otroka, je za premestitev otroka v drugo državo potrebno soglasje drugega od staršev. Premestitev brez soglasja pomeni kaznivo dejanje na podlagi poglavja 154 kazenskega zakonika.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Otroka je mogoče premestiti v drugo državo brez soglasja enega od staršev s skupno pravico do varstva in vzgoje otroka, in sicer na podlagi ustrezne odločbe družinskega sodišča.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Če soglasje za začasno ali stalno premestitev ni dano, je potrebna odločba sodišča. Oblika soglasja ni predpisana.

Zadnja posodobitev: 31/08/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Latvija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Če je sodišče odločilo, da je otrokovo prebivališče v drugi državi, starš, ki otroka premesti v to državo, ne potrebuje soglasja drugega starša.

Eden od staršev lahko zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša, če ima izključno pravico do varstva in vzgoje otroka, določeno na podlagi sporazuma staršev ali s sodno odločbo.

Eden od staršev lahko zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša, če je bila drugemu od staršev pravica do varstva in vzgoje otroka začasno odvzeta z odločbo družinskega razsodišča (*bāriņtiesa*) ali odvzeta s sodno odločbo.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Starš, čigar pravica do varstva in vzgoje otroka ni bila začasno odvzeta ali odvzeta, lahko zakonito premesti otroka v drugo državo s soglasjem drugega starša, ki ima pravico do varstva in vzgoje otroka (skupno ali izključno).

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Če drugi starš ne da soglasja za premestitev otroka, lahko starš, ki želi otroka premestiti v drugo državo, pri sodišču vloži zahtevek za ugotovitev, da je otrokovo prebivališče v tej drugi državi.

Če drugi starš ne da soglasja za premestitev otroka, lahko starš, ki želi otroka premestiti v drugo državo, pri sodišču vloži zahtevek za dodelitev izključne pravice do varstva in vzgoje otroka.

Če drugi starš ne da soglasja za premostitev otroka, lahko starš, ki želi otroka prenesti v drugo državo, pri družinskem razsodišču vložiti zahtevek za začasni odvzem pravice drugega starša do varstva in vzgoje otroka (če obstajajo objektivni razlogi) ali pri sodišču zahtevek za odvzem pravice drugega starša do varstva in vzgoje otroka (če obstajajo objektivni razlogi).

4 Ali za začasno premostitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premostitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Za trajno premostitev glej odgovore na predhodna vprašanja.

V primeru začasne premostitve soglasje drugega starša ni potrebno.

Zadnja posodobitev: 16/04/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Litva

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premosti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Premostitev otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša je možna samo začasno (npr. za počitnice). Za spremembo države prebivališča je potrebno soglasje drugega starša ali odločba sodišča o določitvi otrokovega prebivališča v tuji državi.

2 V katerih primerih je za premostitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Če sta starša poročena in ne razvezana, ne glede na to, ali živita skupaj ali ne, je za spremembo države prebivališča otroka potrebno soglasje obeh staršev. Če sta starša razvezana in je otrokovo prebivališče vzpostavljeno z enim od staršev, je za trajno premostitev otroka v tujo državo potrebno tudi soglasje drugega starša, saj vzpostavitev prebivališča z enim od staršev temu staršu ne daje več pravic v razmerju do otroka, razen če je sodišče odločilo drugače. Če starša nista poročena in otrokovo prebivališče ni bilo vzpostavljeno z nobenim od njiju, se predpostavlja, da imata starša enake pravice in da je za spremembo države prebivališča otroka potrebno soglasje obeh staršev.

3 Kako je mogoče otroka zakonito prenesti v drugo državo, če drugi starš za premostitev ne da potrebnega soglasja?

Če soglasja drugega starša ni mogoče pridobiti, mora starš, ki se seli v drugo državo, pri sodišču vložiti zahtevek za določitev otrokovega prebivališča in ureditev stikov z otrokom. Če je prebivališče določeno, mora starš vložiti zahtevek za spremembo ureditve stikov z otrokom.

4 Ali za začasno premostitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premostitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Litovska zakonodaja ne zahteva dodatnega soglasja starša za začasno premostitev otroka v drugo državo.

Zadnja posodobitev: 21/10/2019

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Luksemburg

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premosti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Načeloma starš pri začasni premostitvi otroka v drugo državo ne potrebuje soglasja drugega starša. Če imata starša skupno varstvo in vzgojo otroka, lahko kateri koli od njiju potuje z otrokom brez izrecnega soglasja drugega starša. Če pa ima otroka v varstvu in vzgoji samo eden od staršev, ne potrebuje implicitnega ali izrecnega soglasja drugega starša.

Starš, pri katerem otrok ne živi v varstvu in vzgoji, lahko v času, ko ima pravico do stikov z otrokom in ta lahko stanuje pri njem, z otrokom brez soglasja drugega starša začasno obišče drugo državo. Soglasje drugega starša ni potrebno za kratkotrajne začasne premostitve (na primer prečkanje meje zaradi nakupov) ali za daljše začasne premostitve (na primer med počitnicami), če je otrok premeščen v drugo državo v času, ko ima starš, ki želi otroka prenesti, pravico do stikov z otrokom in lahko ta stanuje pri njem.

Osebnosti in drugi dokumenti, ki so potrebni ob začasnih premostitvah, so odvisni od zakonskih zahtev države, v katero bo otrok premeščen.

2 V katerih primerih je za premostitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Če imata starša skupno varstvo in vzgojo otroka, je za trajno premostitev otroka ali za njegovo **začasno premostitev iz nujnih razlogov** (npr. daljše bolnišnično zdravljenje) obvezno soglasje obeh staršev. Prenos stalnega ali običajnega prebivališča v drugo državo se šteje za trajno premostitev, zato je zanjo potrebno soglasje obeh staršev. Če pa ima otroka v varstvu in vzgoji samo eden od staršev, implicitno ali izrecno soglasje drugega starša ni potrebno. Vendar se lahko pravica do stikov na zahtevo drugega starša prilagodi.

Iz dokaznih razlogov mora biti soglasje staršev v pisni obliki. Dokument lahko sestavijo starši. Če država gostiteljica tako zahteva, lahko starši sodišče zaprosijo, naj njuno soglasje uradno evidentira.

3 Kako je mogoče otroka zakonito prenesti v drugo državo, če drugi starš za premostitev ne da potrebnega soglasja?

Če eden od staršev ne soglašata s premostitvijo otroka v drugo državo, o vlogi za odhod otroka v tujino odloči sodnik za družinske zadeve (*juge aux affaires familiales*).

4 Ali za začasno premostitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premostitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Kot je navedeno v točkah od 1 do 3, se določbe razlikujejo glede na to, ali naj bi bila premostitev otroka začasna ali trajna.

Otroci, ki potujejo brez spremstva staršev, potrebujejo pri vsakem začasnem odhodu v tujino dovoljenje za odhod iz države (dokument, v katerem eden izmed staršev svojemu mladoletnemu otroku dovoli oditi iz Luksemburga).

Starši lahko obrazec za dovoljenje dobijo na občinskih uradih (*communes*), v večini primerov pa morajo plačati takso za kritje upravnih stroškov izdaje listine. Znesek takse se po občinah razlikuje.

Čeprav uporaba te listine ni obvezna, jo številni tuji organi zahtevajo kot pogoj za sprejem otroka na svoje ozemlje.

Kadar otroka spremlja samo eden od staršev, je koristno pridobiti dovoljenje drugega starša, ker ga nekatere države zahtevajo.

Sorodne povezave

<http://www.legilux.lu/>

<https://justice.public.lu/fr.html>

Zadnja posodobitev: 10/01/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Madžarska

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

A) Na splošno lahko eden od staršev premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša, če gre za **kratko obdobje** in če **nima namena tam ostati**.

Taki primeri so lahko:

starša skupno izvršujeta roditeljsko pravico,

eden od staršev izvršuje roditeljsko pravico na podlagi sporazuma med staršema ali sodne odločbe, vendar sodišče drugemu staršu ni omejilo ali odvzelo roditeljske pravice,

eden od staršev premesti otroka v drugo državo na podlagi pravice do stikov z otrokom v času, določenem za neposredni stik z otrokom, *razen* če je na podlagi odločbe sodišča ali javnega organa, pristojnega za vprašanja skrbništva, potrebno soglasje drugega starša.

B) **Eden od staršev** lahko premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša **tudi za dolgo obdobje oziroma z namenom tam ostati**, če je sodišče drugemu staršu omejilo ali odvzelo roditeljsko pravico.

C) **Skrbnik** tudi lahko zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja starša, če mu javni organ, pristojen za vprašanja skrbništva, ni omejil pravice to storiti. Taki primeri so:

za kratko obdobje in **brez namena tam ostati**, če je otrok nameščen v rejniško družino,

če je otrok nameščen pri tretji osebi in je roditeljska pravica starša zato začasno odvzeta.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

A) Če **eden od staršev** premesti otroka v drugo državo **za dolgo obdobje oziroma z namenom tam ostati**, je potrebno soglasje drugega starša. Taki primeri so lahko:

starša skupno izvršujeta roditeljsko pravico,

eden od staršev izvršuje roditeljsko pravico na podlagi sporazuma med staršema ali sodne odločbe, vendar sodišče drugemu staršu ni omejilo ali odvzelo roditeljske pravice.

B) Če je otrok nameščen v rejniško družino, lahko **skrbnik** premesti otroka v drugo državo **za dolgo obdobje oziroma z namenom tam ostati** le s soglasjem starša.

Odhod v drugo državo za namene študija, dela ali druge podobne namene se lahko šteje za odhod **za dolgo obdobje**.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Če drugi od staršev ne da soglasja za premestitev otroka v drugo državo, lahko starš zahteva, da o tem odloči javni organ, pristojen za vprašanja skrbništva.

V takšnih primerih odločba takega javnega organa, s katero se dovoli premestitev otroka v drugo državo, nadomešča soglasje drugega starša.

Starš, ki vloži zahtevek za določitev prebivališča v drugi državi, mora svojemu zahtevku priložiti dokumente, ki dokazujejo, da so v tej drugi državi zagotovljeni otrokovo izobraževanje, preživljanje, oskrba in študij (zlasti ocena okolja, ki jo izda tuji organ, potrdilo o obiskovanju pouka, potrdilo o dohodku starša, potrdilo o sprejemu). Javni organ, pristojen za vprašanja skrbništva, lahko na prošnjo starša poskrbi za pridobitev ocene okolja. Če starš v drugi državi še ni začel delati, lahko javni organ, pristojen za vprašanja skrbništva, namesto potrdila o dohodku sprejme izjavo starša o pričakovanem dohodku.

Javni organ, pristojen za vprašanja skrbništva, pri odločanju o sporu prouči, ali je mogoče izvršiti odločbo sodišča ali javnega organa, pristojnega za vprašanja skrbništva, s katero se ureja vzdrževanje neposrednega stika med otrokom in staršem, ki živita ločeno, če ni mednarodne pogodbe ali vzajemnosti.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Če potovanje v tujino ni za dolgo obdobje, lahko starš, kot je navedeno v točki 1, premesti otroka v drugo državo celo brez soglasja drugega starša. V takih primerih morajo biti za potovanje otroka v tujino izpolnjeni splošni pogoji za prehod meje (na primer, otrok mora imeti veljaven potni list).

Zadnja posodobitev: 22/02/2018

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Malta

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Primeri so različni, soglasje drugega starša pa se ponavadi ne zahteva, kadar njegovo prebivališče ni znano. Člen 56(5) civilnega zakonika določa, da lahko sodišče staršu odvzame roditeljsko pravico, zato v tem primeru starš, pri katerem je otrok v varstvu in vzgoji, ne potrebuje soglasja drugega starša, ki mu je odvzeta roditeljska pravica.

Vendar mora starš **vedno** pridobiti odobritev, da sme premestiti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša, in sicer od pristojnega sodišča, tj. oddelka za družinske zadeve civilnega sodišča.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Za premestitev otroka v skladu z nacionalnim pravom je vedno potrebno soglasje drugega starša, zlasti če so s premestitvijo otroka kršene pravice drugega starša. Te pravice vključujejo pravico do stikov z otrokom in pravico do sodelovanja pri odločitvah, ki se nanašajo na otrokovo življenje (kar vključuje tudi kraj, okolje in kulturo, kjer se otrok vzgaja). V tem primeru lahko starš, ki ne da soglasja, nasprotuje premestitvi iz številnih razlogov, na primer zato, ker bi mu bili s tako premestitvijo onemogočeni stiki z otrokom.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Otroci se lahko premestijo v drugo državo brez soglasja drugega starša, če to odobri pristojno sodišče.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Da, za začasne premestitve veljajo ista pravila. Starš lahko da soglasje na naslednji način:

I, the undersigned, who is the parent of _____ (ime, priimek, datum rojstva, številka osebne izkaznice mladoletne osebe) authorise that my son/daughter (izberite ustrezno) leaves the Island of Malta for the purpose of _____ (razlog odhoda z otoka) and that the such period shall be for an indefinite period/ for the duration of _____ (obdobje)(izberite ustrezno).

Podpis, ime, priimek, številka osebne izkaznice starša

Zadnja posodobitev: 17/07/2019

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Nizozemska

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Eden od staršev lahko zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša samo, če roditeljska pravica pripada le njemu.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Soglasje drugega starša za premestitev otroka v drugo državo je potrebno, če starša skupaj izvršujeta roditeljsko pravico.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Če je premestitev otroka v drugo državo nujna, vendar drugi starš v primeru skupne roditeljske pravice ne da soglasja, se lahko pri sodišču vložijo zahtevek za nadomestno soglasje (člen 253A knjige I nizozemskega civilnega zakonika (*Nederlands Burgerlijk Wetboek*)).

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Da, na Nizozemskem veljajo za začasno premestitev otroka ista pravila kot za trajno premestitev otroka. Ustrezen obrazec je na voljo tukaj: „toestemming

om te reizen“ (v nizozemščini) (288 Kb) [nl](#), „consent letter for minors travelling abroad“ (v angleščini) (298 Kb) [en](#).

Zadnja posodobitev: 16/11/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Avstrija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

1.1 Najprej je treba opozoriti, da je bilo pravo, ki ureja razmerje med starši in otroki, obsežno spremenjeno z zakonom iz leta 2013 o spremembi zakona, ki ureja razmerje med starši in otroki, in zakona o imenih (*Kindschafts- und Namensrecht-Änderungsgesetz*) (BGBl I 2013/15), ki je v Avstriji začel veljati 1. februarja 2013. Odtlej pravila o prebivališču vsebuje člen 162 splošnega civilnega zakonika (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch – ABGB*), vendar se ta pravila ne bi smela razlagati ločeno, temveč v povezavi z drugimi določbami, ki urejajo razmerje med starši in otroki.

1.2 Starš lahko vsekakor otroka premesti v drugo državo brez soglasja drugega starša, če je bila staršu, ki želi premestiti otroka, prvič, dodeljena izključna pravica do varstva in vzgoje, drugič, če je s premestitvijo vnaprej seznanil drugega starša in, tretjič, če ta v razumnem času ni izrazil nasprotovanja in posledično pri sodišču ni vložil zahtevka za odvzem ali omejitev pravice do varstva in vzgoje. Če se drugi starš obrne na sodišče, mora sodišče odločiti, ali je premestitev zakonita ali ne. Sodišče lahko za zaščito odločitve o spremembi prebivališča odredi tudi prepoved odhoda z otrokom v tujino (člen 107(3)(4) zakona o nepravdnem postopku (*Außerstreitgesetz – AußStrG*)).

Drugi starš mora upoštevati izjavo starša, ki mu ni bila dodeljena pravica do varstva in vzgoje, glede selitve v tujino, če je želja, izražena v izjavi, bolj v skladu z otrokovo koristjo.

Če starš, ki mu je dodeljena izključna pravica do varstva in vzgoje otroka, z načrtovano selitvijo ni seznanil drugega starša – obveznost seznanitve zanj velja v bistvenih zadevah (člen 189(1)(1) ABGB, kar vsekakor vključuje selitev v tujino) – ali če se preseli v tujino kljub precejšnjemu nasprotovanju drugega starša, kljub temu (če drugi starš nima zakonite pravice do varstva in vzgoje) ne gre za kršitev prava o izvrševanju pravice do varstva in vzgoje v smislu člena 3 Haaške konvencije o protipravnem odvzemu otrok, temveč samo za kršitev določb avstrijskega družinskega prava, ki urejajo notranje razmerje med starši, kar lahko ima družinskopravne posledice (od navadnega opomina do prenosa pravice do varstva in vzgoje).

1.3 Če je pravica do varstva in vzgoje dodeljena obema staršema, morata to pravico, kolikor je to izvedljivo in mogoče, izvrševati sporazumno (člen 137(2), zadnji stavek, ABGB).

Razlikovati je treba med primeri, v katerih otroka v tujino odpelje (a) starš, v čigar gospodinjstvu je otrok večinoma v varstvu, ali (b) drugi starš, v čigar gospodinjstvu otrok tako ni večinoma v varstvu. Starš, v čigar gospodinjstvu otrok ni večinoma v varstvu, vsekakor ravna nezakonito v smislu člena 3 Haaške konvencije o protipravnem odvzemu otrok. Za starša, v čigar gospodinjstvu je otrok večinoma v varstvu, je pravni položaj bolj zapleten.

Zgoraj navedeni člen 189(1)(1) ABGB o obveznosti seznanitve drugega starša v bistvenih zadevah se uporablja tudi, kadar je pravica do varstva in vzgoje dodeljena obema staršema (člen 189(5) ABGB). V zvezi z vprašanjem, ali neseznanitev drugega starša, ki mu je prav tako dodeljena pravica do varstva in vzgoje, na podlagi člena 189(5) v povezavi s členom 189(1)(1) ABGB sama po sebi pomeni kršitev prava o izvrševanju pravice do varstva in vzgoje v smislu člena 3 Haaške konvencije o protipravnem odvzemu otrok ali ne, obstajajo različna strokovna mnenja. Vrhovno sodišče (*Oberster Gerichtshof*) je odgovorilo pritrdilno (6Ob 170/16t).

Tudi v tem primeru je treba upoštevati izjavo starša, v čigar gospodinjstvu otrok ni v varstvu, če je v njej izražena želja bolj v skladu z otrokovo koristjo. Ne glede na to, ali se neseznanitev označuje kot protipravna kršitev prava o izvrševanju pravice do varstva in vzgoje v smislu Haaške konvencije o protipravnem odvzemu otrok, lahko pomeni ravnanje v notranjem razmerju, ki je v nasprotju z avstrijskim družinskim pravom in ima zgoraj navedene posledice.

1.4 Če je bila pravica do varstva in vzgoje dodeljena obema staršema, ne da bi bilo ugotovljeno, v čigavem gospodinjstvu je otrok večinoma v varstvu, je treba dobiti soglasje drugega starša. Če ni soglasja drugega starša, se lahko pri pristojnem skrbstvenem sodišču (*Pflegschaftsgericht*) vložijo zahtevek za izdajo odločbe. Sodišče mora v odločbi upoštevati tako otrokovo korist kot tudi pravice staršev do zaščite pred nasiljem, prostega gibanja ter svobode opravljanja poklicne dejavnosti (člen 162(3) ABGB). Vendar ima vsak od staršev tudi v tem primeru pooblastila za zastopanje v razmerju do tretjih oseb samo, dokler pravica do varstva in vzgoje (na področju pravice do določitve otrokovega prebivališča) ni pravnomočno ali začasno odvzeta.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Soglasje drugega starša je vsekakor potrebno, če staršu, ki želi premestiti otroka, bodisi (a) ni bila dodeljena pravica do varstva in vzgoje bodisi (b) mu je bila dodeljena pravica do varstva in vzgoje, vendar otrok ni večinoma v varstvu v njegovem gospodinjstvu.

Kadar se (a) starš, v čigar gospodinjstvu je otrok večinoma v varstvu, ali (b) starš, ki ima izključno pravico do varstva in vzgoje, želi z otrokom preseliti v drugo državo, mora v notranjem razmerju izpolniti obveznost seznanitve v skladu s členom 189 ABGB (glej odgovor na 1. vprašanje) in upoštevati izjavo seznanjenega starša, če je ta bolj v skladu z otrokovo koristjo.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

3.1 Če je bila pravica do varstva in vzgoje dodeljena obema staršema, ne da bi bilo ugotovljeno, v čigavem gospodinjstvu bo otrok večinoma v varstvu, se mora starš, ki želi otrokovo prebivališče prenesti v tujino brez soglasja drugega starša, obrniti na pristojno skrbstveno sodišče. Sodišče mora v odločbi o odobritvi upoštevati tako otrokovo korist kot tudi pravice staršev do zaščite pred nasiljem, prostega gibanja ter svobode opravljanja poklicne dejavnosti (člen 162(3) ABGB).

3.2 Če staršu, ki se želi z otrokom preseliti v tujino, sploh ni bila dodeljena pravica do varstva in vzgoje ali če otrok ni večinoma v varstvu v njegovem gospodinjstvu, lahko ta starš pri sodišču vložil predlog za odvzem ali omejitev pravice drugega starša do varstva in vzgoje (in – po potrebi tudi samo delni – prenos pravice do varstva in vzgoje nase). Zlasti bi lahko sodišče kot blažji ukrep v primerjavi z odvzemom pravice do varstva in vzgoje odvzelo tudi zakonsko obvezni pravici do soglasja in odobritve ali nadomestilo zakonsko obvezno soglasje ali odobritev, če ni utemeljenih razlogov za zavrnitev (člen 181 (1) ABGB).

3.3 Starš, ki mu je bila dodeljena pravica do varstva in vzgoje ter v čigar gospodinjstvu je otrok večinoma v varstvu, mora seznaniti drugega starša in mu omogočiti, da izrazi svoje mnenje (člen 189 ABGB), vendar njegova seznanitev in soglasje nista pogoj za odhod v tujino.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Tudi v zvezi z začasno premestitvijo v primeru skupne pravice do varstva in vzgoje morata starša to pravico, kolikor je to izvedljivo in mogoče, izvrševati sporazumno (člen 137(2), zadnji stavek, ABGB). Vendar dokaz o takem sporazumu ni pogoj za odhod v tujino.

Kljub temu je popolnoma zakonito, da se sporazum ne zahteva, na primer za spontan obisk starih staršev v tujini ob koncu tedna, če drugi starš v tem času tako ali tako ni nameraval imeti stikov z otrokom (v takem primeru sporazum sploh ne bi bil mogoč).

Enako velja, kadar je treba drugega starša zgolj seznaniti (člen 189(1) ABGB), vendar je od okoliščin posameznega primera (npr. trajanja, namembnega kraja in namena potovanja) odvisno, ali je sploh treba začasno premestitev šteti za bistveno zadevo.

Zadnja posodobitev: 09/03/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani je bila pred kratkim spremenjena. To

jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Zakonita selitev otroka - Poljska

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Roditeljsko pravico praviloma skupaj izvršujeta oba starša. To izhaja iz člena 97(2) poljskega zakonika o družini in skrbništvu (*kodeks rodzinny i opiekuńczy*), v skladu s katerim starša skupaj odločata v bistvenih zadevah glede otroka, če pa se ne moreta sporazumeti, o teh zadevah odloči skrbniško sodišče (*sąd opiekuńczy*). Vsak starš samostojno, ne da bi se moral posvetovati z drugim staršem in dobiti njegovo soglasje, odloča samo v manj pomembnih zadevah glede otroka. V poljski sodni praksi se trajna in začasna premestitev otroka v tujino, tudi na počitnice, šteje za bistveno zadevo.

V skladu s členom 97(2) zakonika o družini in skrbništvu lahko starš odpelje otroka v tujino brez soglasja drugega starša samo, če:

(a) je bila drugemu staršu z odločbo poljskega sodišča odvzeta roditeljska pravica v zvezi z otrokom (člen 111 zakonika o družini in skrbništvu);

(b) je bila roditeljska pravica drugemu staršu začasno odvzeta z odločbo poljskega sodišča (člen 110 zakonika o družini in skrbništvu);

(c) ima drugi starš omejeno roditeljsko pravico v zvezi z otrokom, ker ogroža interese otroka (člen 109 zakonika o družini in skrbništvu). O omejitvi roditeljske pravice odloča sodišče, pri čemer uporabi ukrep, s katerim se najbolje zaščitijo interesi otroka. Natančneje, starš, ki mu je bila roditeljska pravica omejena, lahko izgubi pravico do odločanja v bistvenih zadevah glede otroka ali v nekaterih od teh zadev. Če drugi starš s tako sodno odločbo izgubi pravico do odločanja o otrokovem običajnem prebivališču, ne more nasprotovati spremembi otrokovega običajnega prebivališča na Poljskem v običajno prebivališče v tujini;

(d) so se pravice in obveznosti staršev do otroka spremenile na podlagi sodne odločbe, izdane v postopku razveze zakonske zveze (člen 58(1) in (1a) zakonika o družini in skrbništvu), razveljavitve zakonske zveze (člen 51(1) in (1a) v povezavi s členom 21 zakonika o družini in skrbništvu) ter prenehanja življenjske skupnosti (člen 58(1) in (1a) v povezavi s členom 613(1) zakonika o družini in skrbništvu). To velja tudi za odločbe, izdane na podlagi člena 93(2) (v postopku ugotavljanja očetovstva), člena 106 (v postopku za spremembo sodne odločbe o roditeljski pravici in načinu izvrševanja te pravice, izdane v postopku razveze zakonske zveze, prenehanja življenjske skupnosti ali razveljavitve zakonske zveze) ter člena 107(1) in (2) zakonika o družini in skrbništvu (v postopku za dodelitev izvrševanja roditeljske pravice enemu od staršev, kadar ne živita skupaj). Natančneje, sodišče lahko v takih primerih izvrševanje roditeljske pravice dodeli enemu od staršev, pri čemer pravice drugega starša omeji na določene obveznosti in pravice do otroka. Če sodišče za razvezo zakonske zveze izvrševanje roditeljske pravice dodeli enemu od staršev in omeji roditeljsko pravico drugega starša, lahko ta starš svoje pravice in obveznosti, čeprav mu s tako sodno odločbo roditeljska pravica v zvezi z otrokom ni odvzeta, izvršuje samo, če mu to dovoli sodišče. Če sodišče ne prenese pravice do odločanja o otrokovem prebivališču na drugega starša, potem starš, ki mu je bilo dodeljeno izvrševanje roditeljske pravice, načeloma sam odloča o otrokovem prebivališču (kljub temu glej točko 2);

(e) je bila drugemu staršu z odločbo tujega sodišča, katere veljavnost je priznana na Poljskem, odvzeta pravica do soodločanja o spremembah otrokovega prebivališča.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Soglasje drugega starša je potrebno v vseh primerih, ki niso navedeni v prejšnji točki, zlasti kadar starš v celoti izvršuje roditeljsko pravico ali kadar je bila njegova roditeljska pravica omejena, vendar ni izgubil pravice do odločanja o otrokovem prebivališču. Poljska sodna praksa gre v zvezi s tem še dlje. Kot je vrhovno sodišče (*Sąd Najwyższy*) pojasnilo v odločbi z dne 10. novembra 1971 v zadevi III CZP 69/71, bi moral imeti starš, pri katerem je lahko otrok nastanjen v kraju njegovega prebivališča, pravico soodločati o spremembah otrokovega običajnega prebivališča, če bi bil zaradi takih sprememb navedenemu staršu dejansko onemogočen stik z otrokom. Tako lahko drugi starš, tudi če sodišče na primer v postopku razveze zakonske zveze temu staršu ne dodeli pravice do soodločanja o otrokovem običajnem prebivališču, v skladu z navedeno sodno odločbo zahteva vrnitev otroka, če ne bi mogel izvrševati svoje pravice do stikov z otrokom.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

V takih primerih je treba pri skrbniškem sodišču na Poljskem vložiti vlogo za nadomestno soglasje za odhod otroka v tujino.

Vloge za tako soglasje lahko vložijo starši, ki jim roditeljska pravica ni bila odvzeta oziroma začasno odvzeta. Vloge lahko vložniki vložijo osebno: v takih primerih poljsko pravo ne zahteva, da mora stranke pred sodiščem zastopati odvetnik. Kot prvostopenjsko sodišče je za obravnavo teh vlog stvarno pristojno okrajno sodišče (*sąd rejonowy*) (oddelek za zadeve družinskega in mladoletniškega prava), krajevno pristojno pa je sodišče v kraju otrokovega stalnega ali začasnega prebivališča.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Kot je bilo navedeno zgoraj, je za kratkotrajno premestitev otroka v tujino potrebno soglasje drugega starša.

Obrazci za soglasje o premestitvi otroka v tujino (trajno ali začasno) se na Poljskem ne uporabljajo. Soglasje se torej lahko predloži v kateri koli obliki. Vendar se zdi priporočljivo dobiti pisno soglasje, ki bi se lahko uporabilo kot dokaz v morebitnem postopku za vrnitev otroka na podlagi Haaške konvencije iz leta 1980. Pri pripravi takega soglasja je lahko koristna pomoč poljskega odvetnika, pravnega svetovalca ali notarja.

Zadnja posodobitev: 13/07/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani [\[pt\]](#) je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Zakonita selitev otroka - Portugalska

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Za odločanje o vprašanih posebnega pomena sta odgovorna oba starša (členi 1901, 1902, 1911 in 1912 civilnega zakonika).

Kadar se starša razideta (razveza zakonske zveze ali prenehanje življenjske skupnosti), oba ostaneta odgovorna za vprašanja posebnega pomena (člen 1906(1) civilnega zakonika), razen če sodišče na podlagi obrazložene odločbe odloči, da bi moral roditeljsko pravico izvrševati samo eden od staršev, ali če skupno izvrševanje roditeljske pravice ni v otrokovo korist (člen 1906(2) civilnega zakonika).

„Vprašanja posebnega pomena“ niso posebej opredeljena. Nanašajo se na določene vidike otrokovega življenja ali na resna in izjemna eksistenčna vprašanja, ki so povezana z otrokovimi temeljnimi pravicami.

Lokacija ali izbira kraja, v katerem bo središče otrokovega življenja, povedano drugače, odločitev, kje bo živel, je vprašanje posebnega pomena. O tem odločata oba starša; v primeru nesoglasja med staršema kraj otrokovega bivališča določi sodišče (člen 1906(5) civilnega zakonika).

Zato lahko eden od staršev otroka zakonito premesti v drugo državo brez soglasja drugega starša samo, če ima izključno roditeljsko pravico ali če je kraj otrokovega bivališča določilo ali spremenilo sodišče, pri čemer je dovolilo premestitev v drugo državo.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Soglasje je potrebno, kadar roditeljsko pravico izvršujeta oba starša, kar je trenutno splošno pravilo na podlagi člena 1906(1) civilnega zakonika.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Če eden od staršev ne soglaša s premestitvijo otroka v drugo državo in oba starša izvršujeta roditeljsko pravico, je taka premestitev otroka v drugo državo dovoljena samo na podlagi sodne odločbe (člen 1906(5) civilnega zakonika).

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

V pravni teoriji in sodni praksi se začasna premestitev zaradi počitnic ali dopusta ne šteje za vprašanje posebnega pomena, kadar se s premestitvijo ne spremeni kraj, v katerem je središče otrokovega življenja. Ena od izjem je premestitev v državo, kjer potekajo oboroženi spopadi, države, ki veljajo za nevarne, ali države, ki so jih prizadele pandemije, zaradi česar sta ogrožena otrokovo zdravje in varnost.

Vendar bi bilo treba začasno premestitev zaradi zdravstvene oskrbe šteti za vprašanje posebnega pomena, za katero se zahteva soglasje obeh staršev, odvisno od zadevne zdravstvene oskrbe in posledic, ki bi jih lahko taka oskrba imela za otrokove temeljne pravice. To lahko vključuje pomembno zdravljenje (kemoterapija, eksperimentalne terapije) ali potrebo po spremstvu otroka, ker ne razume jezika, ki ga uporablja zdravstveno osebje, ali ker zdravstveno osebje od otroka težko dobi ali ne more dobiti točnih informacij glede simptomov, zato je potreben prevod.

Obrazci

Služba za tujce in meje (SEF) ima vzorčne obrazce za premestitev mladoletnikov. Na voljo so na naslednjih spletnih povezavah:

<https://www.sef.pt/pt/pages/conteudo-detalle.aspx?nID=73>

Vzorčni obrazec (prememstitev portugalskega mladoletnika):

<https://www.sef.pt/pt/Documents/AUTORIZACAO%20DE%20SAIDA%20DE%20MENORES%20DE%20TERRITORIO%20NACIONAL.doc>

Vzorčni obrazec (prememstitev tujega mladoletnika):

<https://www.sef.pt/pt/Documents/AUTORIZACAO%20DE%20SAIDA%20DE%20MENORES%20DE%20TERRITORIO%20NACIONAL.doc>

Zadnja posodobitev: 24/07/2019

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani [\[ro\]](#) je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Zakonita selitev otroka - Romunija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

V skladu s členom 30 zakona št. 248/2005 o ureditvi prostega gibanja romunskih državljanov v tujini lahko otrok (mladoletnik), ki ima svojo potno listino ali osebno izkaznico in potuje v tujino z enim od staršev, zapusti ozemlje Romunije, ne da bi se zahtevala izjava drugega starša, če starš, ki spremlja otroka, predloži dokaz, da mu je bil otrok dodeljen na podlagi pravnomočne in nepreklicne sodne odločbe (*definitivă și irevocabilă*) ali da sam izvršuje roditeljsko pravico na podlagi pravnomočne in nepreklicne sodne odločbe (ali na podlagi pravnomočne sodne odločbe v postopku, začetem po 15. februarju 2013). Izjave starša, ki mu je bila roditeljska pravica odvzeta, ali starša, ki je bil po zakonu uradno razglašen za pogrešanega, ni treba predložiti, če starš, ki spremlja otroka, predloži dokaz o tem.

Mejna policija mladoletnikom s spremstvom dovoli izstop iz Romunije, če starš, ki ga spremlja, utemelji potrebo po potovanju v tujino z dejstvom, da mladoletni otrok potrebuje zdravljenje, ki na ozemlju Romunije ni na voljo, saj bo v nasprotnem primeru resno ogroženo njegovo življenje ali zdravje, in če v zvezi s tem predloži spremno dokumentacijo, ki so jo izdali ali potrdili romunski zdravstveni organi in v kateri sta navedena obdobje in država(-e), v kateri(-ih) naj bi se zagotovilo zdravljenje, tudi če soglasja nista dala oba starša oziroma ga ni dal drugi starš, preživeli starš ali zakoniti zastopnik. Prav tako mejna policija dovoli mladoletnikom s spremstvom izstop iz Romunije, če starš, ki ga spremlja, dokaže, da mladoletni otrok potuje zaradi študija ali uradnih

tekmovanj, pri čemer predloži ustrezno dokumentacijo, v kateri sta navedena obdobje in država(-e), v kateri(-ih) naj bi potekal študij ali tekmovanja, tudi če je soglasje dal samo eden od staršev.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Soglasje drugega starša je za premestitev otroka v drugo državo članico potrebno, kadar roditeljsko pravico skupaj izvršujeta oba starša.

Starša torej izvršujeta roditeljsko pravico skupaj in enakopravno, in sicer ne glede na to, ali sta bila ob rojstvu otroka poročena ali ne.

V primeru razveze zakonske zveze imata starša skupno roditeljsko pravico, razen če sodišče odloči drugače. Če za to obstajajo tehtni razlogi in se upošteva otrokova korist, lahko sodišče odloči, da roditeljsko pravico izvršuje samo eden od staršev.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Kadar se med staršema pojavijo nesoglasja glede izvrševanja njihovih pravic ali izpolnjevanja njihovih starševskih dolžnosti, nadzorno sodišče na podlagi zaslišanja staršev in ob upoštevanju psihološko-socialnega poročila odloči v otrokovo korist. Tako se lahko soglasje drugega starša za potovanje otroka v tujino nadomesti s sodno odločbo.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Zakon št. 248/2005 o ureditvi prostega gibanja romunskih državljanov v tujini ne razlikuje med začasno in trajno premestitvijo. Standardni obrazec za soglasje starša za premestitev mladoletnega otroka, ki ga spremlja drugi starš, ne obstaja. Zakon določa, da mora biti v izjavi navedeno soglasje starša za zadevno potovanje v namembno(-e) državo(-e) in trajanje potovanja.

Če otrok zapusti ozemlje Romunije skupaj z osebo, ki ni njegov starš, je treba predložiti izjavo, ki mora vključevati soglasje obeh staršev za potovanje otroka v namembno(-e) državo(-e) in trajanje potovanja, navedeni pa morajo biti tudi podatki o osebi, ki spremlja otroka. Izjava mora poleg namena potovanja vključevati tudi načrt poti v namembno državo, izjavo o tem, ali bo mladoletni otrok ostal v namembni državi, pri čemer je treba v takem primeru navesti tudi osebo, ki ji bo mladoletni otrok zaupan, in ali se bo otrok vrnil skupaj z osebo, ki ga spremlja, pri čemer je treba prav tako navesti njene podatke, če to ni oseba, s katero je otrok zapustil Romunijo. Standardni obrazec izjave za soglasje starša, da mladoletni otrok zapusti državo v spremstvu druge odrasle osebe, je vključen v nadaljevanju.

Zgoraj navedene izjave morajo biti sestavljene v dveh izvornikih in jih mora v Romuniji overiti notar, v tujini pa diplomatske misije ali konzulati Romunije, oziroma morajo izjave, če so bile dane pred tujimi organi, izpolnjevati zahteve za pravno legalizacijo ali jim mora biti dodan žig Apostille v skladu s Haaško konvencijo z dne 5. oktobra 1961 o odpravi potrebe legalizacije tujih javnih listin. Izvirnik izjave mora hraniti oseba, ki spremlja mladoletnika, drugi izvirnik pa se priloži potnemu listu mladoletnika.

Pomembne datoteke

[Obrazec izjave za soglasje starša, da mladoletni otrok zapusti državo v spremstvu druge odrasle osebe.](#) (23 Kb)

Zadnja posodobitev: 03/07/2017

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Slovenija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Eden od staršev lahko zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša v primeru, kadar je drugemu od staršev odvzeta roditeljska pravica ali če mu je odvzeta poslovna sposobnost. V primeru, ko je drugemu od staršev odvzeta roditeljska pravica ali odvzeta poslovna sposobnost, namreč pripada roditeljska pravica le enemu staršu (115. člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih).

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Soglasje drugega starša za premestitev otroka v drugo državo je potrebno vedno, razen v primeru, ko ima roditeljsko pravico le eden od staršev.

Izhajajoč iz Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, roditeljska pravica pripada skupaj očetu in materi (tretji odstavek 4. člena Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih).

Roditeljsko pravico izvršujeta starša sporazumno v skladu z otrokovo koristjo (prvi odstavek 113. člena Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih).

V okvir izvrševanja roditeljske pravice sodi tudi odločanje o tem, v kateri državi bo otrok živel.

Kadar starša ne živita skupaj in nimata oba varstva in vzgoje otroka, odločata o vprašanjih, ki bistveno vplivajo na otrokov razvoj, oba sporazumno, v skladu z otrokovo koristjo (drugi odstavek 113. člena Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih). Med vprašanja, ki bistveno vplivajo na otrokov razvoj, sodi tudi premestitev otroka v drugo državo.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Če se starša o izvrševanju roditeljske pravice ne sporazumeta, jima pri sklenitvi sporazuma pomaga center za socialno delo. Tudi v primeru, ko starša ne živita skupaj in nimata oba varstva in vzgoje otroka, ter se ne moreta sporazumeti o vprašanjih, ki bistveno vplivajo na otrokov razvoj, jima pri sklenitvi sporazuma pomaga center za socialno delo.

Če se starša tudi ob pomoči centra za socialno delo ne sporazumeta o vprašanjih, ki bistveno vplivajo na otrokov razvoj, odloči o tem na predlog enega ali obeh staršev okrožno sodišče v nepravdnem postopku. Predlogu mora biti priloženo dokazilo pristojnega centra za socialno delo, da sta se starša ob njegovi pomoči poskušala sporazumeti o izvrševanju roditeljske pravice. Preden sodišče odloči, mora o otrokovi koristi pridobiti mnenje centra za socialno delo. Sodišče upošteva tudi otrokovo mnenje, če ga je otrok izrazil sam ali po osebi, ki ji zaupa in jo je sam izbral in če je sposoben razumeti njegov pomen in posledice.

Navedeno izhaja iz 113. člena Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Če gre pri začasni premestitvi otroka za vprašanje, ki bistveno vpliva na otrokov razvoj, veljajo za začasno premestitev enaka pravila kot za daljšo premestitev.

Zadnja posodobitev: 05/03/2018

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Slovaška

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Če gre samo za kratkoročno bivanje, na primer zaradi krajšega študija, obiska sorodnikov, taborjenja ali počitnic itd. Pomembno je, da niti otrok niti starši nimajo namena, da se otrok trajno naseli v drugi državi.

2 V katerih primerih je za premostitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Če gre za trajno preselitev v tujino.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premostitev ne da potrebnega soglasja?

Obrniti se je treba na skrbstveno sodišče (*poručenský soud*), ki odloči o tem pomembnem vprašanju v zvezi z roditeljsko pravico. Sodišče lahko da soglasje za trajno preselitev otroka v tujino.

4 Ali za začasno premostitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premostitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Glej zgoraj. Taki obrazci ne obstajajo.

Zadnja posodobitev: 16/02/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Finska

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Otrokovi skrbniki in sprejemanje odločitev, ki se nanašajo na otroka, so urejeni z zakonom o pravici do varstva in vzgoje otroka in pravici do stikov z otrokom (*laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta*) (361/1983).

Če ima samo eden od staršev pravico do varstva in vzgoje otroka, ta starš odloča o vprašanih, ki se nanašajo na otroka, vključno s tem, kje otrok živi, in lahko zato v bistvu premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša.

Če imata starša skupno pravico do varstva in vzgoje otroka, sta skupno odgovorna za dolžnosti, povezane s pravico do varstva in vzgoje otroka, in skupaj sprejemata odločitve glede otroka.

Če imata starša skupno pravico do varstva in vzgoje otroka, lahko sodišče odloči o razdelitvi odgovornosti med njima. Z drugimi besedami, sodišče lahko izda odločbo, s katero pooblastilo za sprejemanje odločitev v zvezi s posebnimi dolžnostmi s področja varstva in vzgoje otroka podeli samo enemu od staršev. Sodišče lahko v odločbi o pravici do varstva in vzgoje otroka odredi, da lahko samo eden od staršev odloča o tem, kje otrok živi.

Če je sodišče v svoji odločbi odredilo, da lahko samo en skrbnik izvršuje pooblastilo za odločanje o tem, kje otrok živi, lahko ta skrbnik otroka premesti v drugo državo brez soglasja drugega starša.

2 V katerih primerih je za premostitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Če imata starša skupno pravico do varstva in vzgoje otroka, načeloma nobeden od njiju ne sme otroka premestiti v drugo državo brez soglasja drugega starša.

Glej tudi odgovor na prejšnje vprašanje.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premostitev ne da potrebnega soglasja?

Če eden od staršev ne da soglasja za premostitev otroka v drugo državo, se lahko zadeva predloži sodišču v odločanje.

4 Ali za začasno premostitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premostitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Na Finskem ni niti posebnih pravil o začasni premostitvi, npr. za počitnice, niti obrazcev za soglasje.

Odločba sodišča v zvezi s pravico do stikov z otrokom lahko vsebuje določbe glede tega, ali lahko starš med takim stikom potuje z otrokom v tujino.

Zadnja posodobitev: 01/06/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zakonita selitev otroka - Švedska

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Če imata dve osebi pravico do varstva in vzgoje otroka, se zahteva predvsem skupno odločanje o otrokovih osebnih zadevah, vključno s krajšimi potovanji v tujino ali trajno preselitvijo. Če pa otrok živi samo z eno od obeh oseb, ki imata pravico do njegovega varstva in vzgoje, se šteje, da ima starš, pri katerem otrok živi, pravico odločati, kje bo otrok prebival v prostem času, vključno s krajšimi potovanji v tujino, če s tem ne krši pravice otroka do stikov z drugo osebo, ki ima pravico do njegovega varstva in vzgoje.

Starš, ki ima edini pravico do varstva in vzgoje otroka, lahko vzame otroka s seboj na potovanja v tujino ali se z njim za stalno preseli v tujino, ne da bi za to potreboval soglasje drugega starša. Vendar mora starš, ki ima pravico do varstva in vzgoje otroka, upoštevati otrokovo pravico do stikov z drugim staršem. Drugi starš, s katerim ima otrok pravico do stikov, lahko zahteva izvršitev odločbe o stikih v novi državi stalnega prebivališča otroka, če to omogočajo pravila nove države stalnega prebivališča. Stike lahko zahteva tudi na podlagi Haaške konvencije iz leta 1980, če se ta konvencija uporablja za državo, v kateri ima otrok stalno prebivališče. Če oseba, ki ima edina pravico do varstva in vzgoje otroka, ne upošteva odločbe o stikih in tako ne zadovolji otrokove potrebe po tesnih in dobrih odnosih z obema staršema, švedska sodišča to navadno upoštevajo pri odločanju o pravici do varstva in vzgoje otroka v morebitnem poznejšem sodnem sporu. Starši so torej skupaj odgovorni za zagotavljanje nemotenih stikov.

2 V katerih primerih je za premostitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Kot je razvidno iz odgovora na prvo vprašanje, lahko starša, ki imata oba pravico do varstva in vzgoje otroka, skupaj odločata o zadevah v zvezi z otrokom, vključno z njegovim prebivanjem v tujini. Iz odgovora na prvo vprašanje izhaja še, da mora tudi oseba, ki ima edina pravico do varstva in vzgoje otroka, v določenih okoliščinah vsako krajše potovanje ali trajno selitev v tujino prilagoditi otroku, kot je odločeno v zvezi z otrokovo pravico do stikov z drugim staršem. Nezakonita preselitev otroka se lahko na podlagi švedskega prava šteje za kaznivo dejanje.

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premostitev ne da potrebnega soglasja?

Če imata oba starša skupno pravico do varstva in vzgoje otroka, lahko v določenih okoliščinah eden od njiju sam odloča o varstvu in vzgoji otroka. Pogoj za to je, da drugi starš zaradi odsotnosti, bolezni ali iz drugega razloga ne more sodelovati pri sprejemanju odločitev, ki jih brez težav ni mogoče preložiti.

Vendar na ta način ni dovoljeno sprejemati bistvenih odločitev o otrokovi prihodnosti, razen če je to v otrokovo korist. Lokalni organ za socialne zadeve lahko odloči tudi o psihiatričnem ali psihološkem zdravljenju otroka, tudi če s tem soglašata samo ena od oseb, ki ima pravico do varstva in vzgoje otroka, če je to nujno zaradi koristi otroka.

4 Ali za začasno premostitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premostitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Iste določbe veljajo za starša, ki ima edini pravico do varstva in vzgoje otroka. Če otrok živi samo z eno od obeh oseb, ki imata pravico do njegovega varstva in vzgoje, se šteje, da ima starš, s katerim otrok živi, pravico odločati, kje bo otrok prebival v prostem času, vključno s krajšimi potovanji v tujino (glej odgovor na prvo vprašanje). Starš, ki si z drugim staršem deli skupno pravico do varstva in vzgoje otroka, lahko na podlagi odločbe lokalnega organa za socialne zadeve odpelje otroka v tujino na psihiatrično ali psihološko zdravljenje tudi brez soglasja drugega starša (glej odgovor na tretje vprašanje).

Zadnja posodobitev: 05/07/2017

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.